

Sygn. akt III Cz 409/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Z.

przeciwko K. J., S. J., A. J., Ł. J. i P. J.

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt VIII C 281/07

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sędzia Roman Troll Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 409/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 16 11 2018r. oddalił wniosek pozwanego Ł. J. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 30 10 2007r., odrzucił sprzeciw oraz „oddalił wniosek pozwanego Ł. J. o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 4097/17”.

W uzasadnieniu postanowienia ocenił, że pozwany będąc prawidłowo reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego nie wykazał, aby uchybienie terminowi do usunięcia braków formalnych nastąpiło w niezawiniony sposób, co w konsekwencji w świetle regulacji art. 168 § 1 k.p.c. prowadziło do oddalenia jego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego. Następnie przywołał regulację art. 344 § 3 k.p.c., stwierdził, że w tej sytuacji wniesiony przez pozwanego sprzeciw należy uznać jako spóźniony i jako taki z mocy tej regulacji podlegał on odrzuceniu.

Orzekając o zasadności wniosku pozwanego o zawieszenie postępowania wskazał,

że w sprawie nie występuje żadna z przesłanek zawieszenia postępowania egzekucyjnego przewidziana w art. 818-821 k.p.c. oraz nie dopatrzył się podstaw

do zastosowania regulacji art. 172 zd. 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwany Ł. J.** w części odrzucającej **jego sprzeciw od wyroku zaocznego**, który nie zgadzał się z tym rozstrzygnięciem.

W uzasadnieniu zażalenia nie podzielił argumentacji Sądu „jakoby nie przekonał go

do ewentualnych zaniechań ze strony ustawowego opiekuna”, ponieważ jego matka nadużywała alkoholu, co było przyczyną jego wyprowadzenia się do wujka oraz że jego matka była zainteresowana, aby nie składać w jego imieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego, gdyż dzięki temu zmuszony jest spłacać jej długi.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Skarżący jest synem pozwanej A. J. i w czasie rozpoznawania sprawy był niepełnoletni (urodził się w dniu (...)).

Dlatego do czasu uzyskania przez niego pełnoletniości pozwana była jego przedstawicielem (art. 98 § 1 zd. 1 k.r.o.) i nie mogła go jedynie reprezentować w postępowaniach sądowych związanych z czynnościami prawnymi podjętymi między skarżącym a jego rodzeństwem oraz pomiędzy nim a jednym z jego rodziców (art. 98 § 3 k.r.o.), co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (w j sprawie nie orzekano o odszkodowaniu za zajmowany lokal tylko o eksmisji z niego i w kontekście twierdzeń zażalenia, sprzeczność taka może wystąpić dopiero wówczas, gdyby doszło do rozliczeń pomiędzy nimi w przypadku zapłaty powódce zasądzonych w wyroku kosztów procesu).

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu słusznie podnosi, że zgodnie z przywołanym poglądem prawnym Sądu Najwyższego nie dochowanie przez matkę pozwanego terminu do wniesienia w jego imieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego musi być traktowane jako jego zaniechanie.

Skarżący wnosząc o przywrócenie mu terminu do wniesienia sprzeciwu

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego Zabrze z dnia 3 10 2007r. nie wskazuje

na żadną okoliczność świadczącą o braku winy jego matki w zaniechaniu przez nią wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego i jak słusznie ocenił Sąd pierwszej instancji - w świetle regulacji art. 168 § 1 k.p.c. - brak jest podstaw do przywrócenia mu terminu do jego wniesienia.

Powoduje to, że sprzeciw został wniesiony po upływie wskazanego w art. 344 § 1 k.p.c. tygodniowego terminu (rozpoczął on wobec pozwanego biec z chwilą doręczenia jego matce odpisu wyroku w dniu 7 11 2007r. i upłynął z dniem 14 11 2007r., a sprzeciw został wniesiony przez pozwanego dopiero w dniu 16 07 2018r.; odpowiednio k. 16 i 47 akt), a to obliowało Sąd pierwszej instancji do jego odrzucenia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu, stąd też zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Sędzia Roman Troll Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Tomasz Pawlik